

Гучала ричка, гучала

Музика: Онуфрий Тимко

Слова: народни

Обробка: Юлиан Рамач

Гучала ричка, гучала,
каменє, писок валяла.
Лем єдна скала крижом остала
вода ю обишла та ю не вжала.
А по тей скали ножки крачали,
мойому милому сциха, помали.

На скали верба, вербина,
а при вербини калїна.
А на калїни гнїздо пташини
зоз травки вите, зоз лїсцом скрите.
Пташина шпива, з чубоком кива,
писня ше лєє, серденько грєє.

На враним коню, прибрани,
надишол панок зоз страни.
„Пташино чубата, писньочко презлата,
придз зо мну дому, чежко самому.
Роботи не будзе, поробя людзе,
лєм винко попивац, а крашне шпивац.”

Зацихла писня, писньочка,
пташина гвари з гнїздочка:
„Волїм и камень ту роздзубовац
як тебе, панє, пойсц вислуговац.
Бо мам свойого, шерцу милого.”
– пташина стрепла, та гет одлетла.